



Jakub Kulhánek, MA

V Praze dne 12. srpna 2021
Č. j.: 119158-20/2020-OPL

ROZHODNUTÍ

Ministr zahraničních věcí, jakožto vedoucí ústředního správního úřadu, příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl ve věci rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí ze dne 19. 7. 2021, č. j. 119158-10/2021-OK, o odmítnutí žádosti o informace podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), podaného zapsaným spolkem Sodales Solonis z.s., se sídlem ulice bratří Nejedlých 335, Žebrák, zastoupený panem Janem Šináglem, předsedou, (dále jen „žadatel“), takto:

I. Rozklad proti rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí ze dne 19. 7. 2021, č. j. 119158-10/2021-OK, o odmítnutí žádosti o informace **se** podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu v rozsahu odmítnutí bodu č. 2 žádosti **zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

II. Rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí ze dne 19. 7. 2021, č. j. 119158-10/2021-OK, o odmítnutí žádosti o informace **se** podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu v rozsahu odmítnutí bodů č. 1, 3 a 4 žádosti **zrušuje a věc se vrací k novému projednání.**

Odůvodnění

I.

Žadatel dne 7. 7. 2021 v podání adresovaném Ministerstvu zahraničních věcí (dále jen „MZV“) v reakci na vyřízení své původní žádosti ze dne 21. 6. 2021, která byla vyřízena sdělením MZV ze dne 28. 6. 2021, č. j. 119158-6/2021-OK, uvedl následující:

„Vážená paní ředitelko,

děkuji Vám za odpověď. Zřejmě jste opomněla přiložit přílohu s profesním životopisem Mgr. Evy Pavlovské? Očekával jsem podrobný. Nepředpokládám, že psycholožka MZV ČR nemá veden profesní životopis pouze slovy: „Mgr. Eva Pavlovská, vysokoškolské vzdělání, 2015 – dosud psycholog MZV“? V tak vysoce

odpovědné a náročné funkci má veřejnost jistě plné právo vědět o veřejné osobě mnohem více:

- 1) kde a kdy vystudovala obor psychologie*
- 2) kde je k přečtení její dizertační práce*
- 3) kde, kdy a v jaké funkci vykonávala odbornou praxi?*

Doplňuji moji ZOI o otázku kolik kandidátů se na tuto zodpovědnou funkci přihlásilo do výběrového řízení a o seznam všech zájemců? Postačí mi pouze jména, kde tehdy byli zaměstnáni a v jakých funkcích.“

Správní orgán prvního stupně posoudil toto podání jako žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. (dále jen „žádost“) a rozhodnutím ze dne 19. 7. 2021, č. j. 119158-10/2021-OK, o odmítnutí žádosti o informace tuto žádost podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. odmítl (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Napadené rozhodnutí správní orgán prvního stupně opřel ve vztahu k bodu č. 1 a 3 o § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., ve vztahu k bodu č. 2 o skutečnost, že se jedná o neexistující informaci ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., a ve vztahu k bodu č. 4 o § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

Proti napadenému rozhodnutí žadatel brojil rozkladem ze dne 25. 7. 2021.

II.

V rozkladu žadatel poukazuje na skutečnost, že profesní životopis dr. Jany Chaloupkové, která dříve působila na MZV jako psycholožka, mu byl MZV zaslán bez jakéhokoliv omezení, zatímco u současné psycholožky Mgr. Evy Pavlovské (dále jen „dotčená osoba“) mu tyto informace sděleny nebyly. Žadatel v tomto světle zdůrazňuje nutnost rovného přístupu a zachování transparentnosti. Současně žadatel namítá, že dotčená osoba vykonává pozici, která je spojena s vysokou mírou odpovědnosti a měl by převážet zájem na zveřejnění požadovaných informací, aby nebyla zpochybnitelná profesionalita a důvěryhodnost zastávané pozice. Žadatel v tomto duchu zdůrazňuje nutnost, aby obdobnou pozici zastávala osoba s patřičným vzděláním a odbornými zkušenostmi.

Současně žadatel požaduje po ministru zahraničních věcí, aby se v případě převážení práva na ochranu soukromí nad právem žadatele na svobodný přístup k informacím za dotčenou osobu osobně zaručil.

III.

Orgán rozhodující o rozkladu přezkoumal obsah správního spisu a soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a k jednotlivým námitkám uvádí následující.

Úvodem orgán rozhodující o rozkladu uvádí, že z rozkladu není zřejmé, v jakém rozsahu napadené rozhodnutí napadá. Ve smyslu § 82 odst. 2 ve spojení

s § 152 odst. 5 správního řádu se v takovém případě uplatní domněnka, že se žadatel domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Zaprvé, správní orgán prvního stupně odmítl bod č. 1 a 3 žádosti (tj. kdy a kde dotčená osoba vystudovala obor psychologie a kde, kdy a v jaké funkci vykonávala odbornou praxi) s odkazem na ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. a odůvodněním, že povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, přičemž k bodu č. 1 správní orgán prvního stupně dále uvedl, že dotčená osoba splňuje vysokoškolským studiem v oboru psychologie podmínky stanovené pro pracovní zařazení na místo psychologů MZV a ve zbytku byl již životopis dotčené osoby žadateli poskytnut, a to sdělením ze dne 28. 6. 2021, č. j. 118158-6/2021-OK. Orgán rozhodující o rozkladu k tomu uvádí, že správní orgán prvního stupně nesprávně posoudil právní otázku.

Orgán rozhodující o rozkladu souhlasí se správním orgánem prvního stupně v tom, že údaj o dosaženém vzdělání a též údaj o výkonu odborné praxe je osobním údajem ve smyslu čl. 4 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „nařízení GDPR“). Orgán rozhodující o rozkladu však oproti tomu nemůže aprobovat postup správního orgánu prvního stupně, který prostým konstatováním, že se nejedná o osobní údaje, které by vypovídaly o veřejné nebo úřední činnosti dotčené osoby nebo o jejím funkčním nebo pracovním zařazení, dospěl k závěru, že je na místě bez dalšího žádost v tomto rozsahu odmítnout.

Orgán rozhodující o rozkladu připomíná, že žádostmi o informace, které se vztahují k osobním údajům o dosaženém vzdělání a též údajům o výkonu odborné praxe, se již v minulosti zabývaly správní soudy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č. j. 8 As 12/2015 – 50, body 23.–25., nebo ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 As 345/2017 – 76, body [14]–[19]). Soudy přitom dospěly k závěru, že jak údaj o dosaženém vzdělání, tak údaj o výkonu odborné praxe jsou podřaditelné pod pojem *veřejná a úřední činnost* ve smyslu ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. Orgán rozhodující o rozkladu konstatuje, že tyto závěry soudu jsou aplikovatelné též na tento případ. Pokud jsou potom současně splněny další podmínky obsažené v ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., tj. pokud je dotčená osoba, k níž se osobní údaje vztahují, osoba veřejně činná (a takovou osobou psycholog MZV bezesporu je), tak nelze ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. aplikovat jako důvod pro odmítnutí žádosti.

Informaci o dosaženém vzdělání a o výkonu odborné praxe lze sdělit např. buď po udělení souhlasu dotčené osoby v souladu s příslušnými právními předpisy, nebo po provedení testu proporcionality, kdy povinný subjekt musí poměřit právo žadatele na informace zaručené v čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a právo dotčené osoby na ochranu jejího soukromí, které jí zaručují čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 3 Listiny. K tomu lze odkázat na bod 25. výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č. j. 8 As 12/2015 – 50,

který uvedl, že: „[p]ro posouzení, které z předmětných dvou základních práv má v konkrétní věci převážit, je třeba použít testu proporcionality, který se tradičně skládá ze tří kroků: v prvním kroku je zvažováno kritérium vhodnosti (zda institut omezující určité základní právo umožňuje dosáhnout stanovený cíl), ve druhém kroku kritérium potřebnosti (zda by stanoveného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními nedotýkajícími se základních práv a svobod), ve třetím kroku kritérium proporcionality v užším smyslu (porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv, což spočívá ve zvažování empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů).“

S ohledem na výše uvedené orgánu rozhodujícímu o rozkladu nezbyvá než konstatovat, že správní orgán prvního stupně zatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti z důvodu nesprávného posouzení právní otázky, když žádost v rozsahu bodu č. 1 a 3 odmítl s konstatováním, že požadované informace nejsou takové údaje, které se týkají veřejné a úřední činnosti veřejně činné osoby, a neprovedl test proporcionality s cílem poměřit proti sobě stojící práva chráněná Listinou.

Orgán rozhodující o rozkladu nad rámec výše uvedeného zdůrazňuje, že ve vztahu k odmítnutí žádosti v rozsahu bodu č. 3 je odůvodnění napadeného rozhodnutí na samotné hranici přezkoumatelnosti, kdy se správní orgán prvního stupně omezil toliko na citaci ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.

Orgán rozhodující o rozkladu proto napadené rozhodnutí v rozsahu bodu č. 1 a 3 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Zadruhé, správní orgán prvního stupně žádost v rozsahu bodu č. 2 (tj. kde je k přečtení dizertační práce) odmítl s odůvodněním, že mu zákon neukládá takové informace shromažďovat a uchovávat, a proto s nimi nijak nedisponuje a jedná se tak o neexistující informaci ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

Orgán rozhodující o rozkladu k tomu uvádí, že se zabýval otázkou, zda je (či byla nebo měla být) požadovaná informace ohledně dizertační práce povinnému subjektu známa, a konstatuje, že tato informace není informací, kterou by povinný subjekt disponoval, neboť mu takovou povinnost žádný obecně závazný ani interní předpis neukládá, a není tak důvod, aby jí povinný subjekt disponoval. Orgán rozhodující o rozkladu tak potvrzuje správnost závěru orgánu prvního stupně, že se jedná o neexistující informaci ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Orgán rozhodující o rozkladu potom pro úplnost připomíná, že ve světle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56, chápe skutečnost, že povinný subjekt nedisponuje požadovanou informací, jako faktický důvod pro odepření poskytnutí informace při postupu podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

Orgán rozhodující o rozkladu se dále zabýval otázkou, zda bylo na místě žadateli v této souvislosti sdělit alespoň doprovodné informace ve smyslu ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., nicméně dospěl k závěru, že se tato požadovaná informace týká jeho působnosti jen okrajově, a to ve vztahu k požadavkům kladeným na odbornost a vzdělání svých zaměstnanců; povinný subjekt tedy žádnými doprovodnými informacemi nedisponuje a žádný obecně závazný ani interní předpis potom neukládá povinnému subjektu disponovat ani s žádnými dalšími

doprovodnými informacemi (např. údaje o skartaci či archivaci), proto dospěl orgán rozhodující o rozkladu, že správní orgán prvního stupně neměl povinnost sdělit žádné další doprovodné informace ve smyslu § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.

Orgán rozhodující o rozkladu proto napadené rozhodnutí v rozsahu odmítnutí bodu č. 2 žádosti potvrdil a odvolání v této části zamítl.

Zatřetí, pokud správní orgán prvního stupně žádost v rozsahu bodu č. 4 (tj. kolik kandidátů se na tuto zodpovědnou funkci přihlásilo do výběrového řízení a seznam všech zájemců s údaji o jméně, tehdejšího zaměstnání a funkci) odmítl s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a odůvodněním, že se požadovaná informace vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu, tak odvolací orgán uvádí následující.

Orgán rozhodující o rozkladu posoudil charakter požadované informace a uvádí, že požadovaná informace se dá rozdělit na údaj o počtu kandidátů, který není osobním údajem, a na jmenný seznam dalších kandidátů včetně údaje o tehdejšího zaměstnání a funkci, které jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení GDPR. Pro aplikaci zákonného omezení práva na informace uvedené v § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. vyžaduje, aby se jednak požadovaná informace vztahovala k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu a současně aby měla tato požadovaná informace výlučně interní charakter. Výběrové řízení, jakožto projev zásady transparentnosti, potom z logiky věci nemá výlučně interní charakter, neboť jeho účinky jsou spjaty s působením navenek. Orgán rozhodující o rozkladu proto nesouhlasí s odůvodněním správního orgánu prvního stupně, který žádost v rozsahu bodu č. 4 odmítl právě s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Obzvláště nelze s tímto postupem souhlasit za situace, kdy se správní orgán prvního stupně omezil na uvedení odkazu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a dále toto ustanovení cituje, aniž by sdělil, jak posoudil formální požadavek, aby se požadovaná informace týkala vnitřního pokynu a personálního předpisu, a materiální požadavek, aby požadovaná informace měla výlučně interní charakter. Orgán rozhodující o rozkladu v této souvislosti uvádí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu bodu č. 4 žádosti je na samotné hranici přezkoumatelnosti.

Ve vztahu k údaji o počtu kandidátů má odvolací orgán za to, že pokud nebrání žádná další překážka poskytnutí této informace, tak je na místě takovou informaci poskytnout. Ve zbylé části, tj. jmenný seznam dalších kandidátů včetně údaje o tehdejšího zaměstnání a funkci, orgán rozhodující o rozkladu zdůrazňuje, že se jedná o osobní údaje osob, které neuspěly v daném výběrovém řízení a nelze je tak považovat za osoby veřejně činné, funkcionáře nebo zaměstnance veřejné správy ve smyslu § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. S ohledem na smysl a účel zákona č. 106/1999 Sb., kterým je veřejná kontrola, však lze předpokládat, že anonymizované údaje (tj. bez uvedení jmen a příjmení dotčených osob) rovněž v této části poskytnout veřejnosti lze, není-li dána jiná překážka pro poskytnutí informace.

S ohledem na výše uvedené orgán rozhodující o rozkladu napadené rozhodnutí v rozsahu bodu č. 4 žádosti zrušuje a věc vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Začtvrté, k prosbě žadatele o osobní záruku pana ministra, že Mgr. Eva Pavlovská disponuje požadovaným vzděláním a odbornou praxí pro tak vysoce odpovědnou funkci, orgán rozhodující o rozkladu uvádí, že taková žádost jde zcela nad rámec řízení o rozkladu. Orgán rozhodující o rozkladu ji považuje za zcela bezpředmětnou, jdoucí proti smyslu zákona č. 106/1999 Sb., kterým je zajištění práva veřejnosti na poskytování informací o činnosti orgánů veřejné správy.

Z á v ě r

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat.



Jakub Kulhánek

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji podle adového čísla **140816045-219804-210813105133**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z **6** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Ověřující osoba : **Kvintus Frantisek**

Vystavil: **MZV**

MZV Praha dne 13.08.2021